

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

Slovo úvodem

Milí přátelé CSI!

V polovině září proběhl v Kazachstánu za účasti papeže Františka VII. kongres, představitelů světových a tradičních náboženství. Výsledkem je Prohlášení vyzývající k míru, toleranci, svobodě svědomí, dialogu atd. Zároveň se v té době chystal v Číně soud s hongkongským kardinálem Josephem Zenem, který je komunistickým režimem stíhán za podporu demokratické opozice v Hong Kongu.

Papež František se cestou z Kazachstánu k věci vyjádřil poněkud nejednoznačně....: *„Nemám chuť kvalifikovat Čínu jako nedemokratickou, protože je to tak složitá země... je pravda, že jsou věci, které se nám zdají být nedemokratické, to je pravda. Myslím, že kardinál Zen půjde v těchto dnech před soud. A říká, co cítí, a ukazuje, že tam jsou omezení. Více než kvalifikace, protože je to těžké, a já se na kvalifikaci necítím, jsou to dojmy, snažím se podporovat cestu dialogu.(---) Ale nesmíme ztrácet trpělivost, chce to, chce to hodně, ale musíme jít s dialogem, snažím se ho nekvalifikovat ... ale pojďme dál.“*

Podle údajů organizace Open Doors žije v Číně 96 mil. křesťanů a pronásledování ze strany komunistického režimu stále roste. Katolická církev je v Číně rozdělena do dvou větví. Jsou tam katolíci věrní Římu a potom takzvané Vlastenecké sdružení čínských katolíků. Peking neuznává biskupy jmenované papežem a příslušníky této části církve perzekvuje, a na druhou stranu biskupové vysvěcení bez svolení papeže jsou automaticky exkomunikováni. Převažující mínění je, že se na podzim čeká jednání o obnovení prozatímní (tajné) dohody týkající se jmenování biskupů, která byla podepsána v roce 2018. Ta byla zamýšlena jako první krok k normalizaci vztahů s Pekingem. Kritici dohody tvrdí, že od jejího podpisu se situace v Číně pro náboženské menšiny zhoršila a čínské úřady si papežovu zdrženlivost vykládají jako slabost.

K pronásledování kardinála Zena se vyjádřil i Dominik kardinál Duka OP: *„S přihlédnutím k bouřlivým událostem, ke kterým dochází ve světě, ale i s přihlédnutím k setkání náboženských vůdců v Kazachstánu, bych chtěl připomenout osud emeritního hongkongského biskupa, kardinála Josepha Zena, který 19. září stane před čínským soudem. Myslím, že prohlášení představitelů náboženského života, které hovoří o náboženské svobodě a o potřebnosti demokratických principů je opravdovým důvodem, abychom na tohoto starého muže zápasícího o svobodu, nejenom o svobodu Katolické církve v Číně, opravdu mysleli. A tak myslím, že je zde místo pro modlitbu, pro určitý duchovní skutek, anebo také pro vyjádření solidarity. O to vás všechny prosím. Připomínka kardinála Müllera, že kardinálský sbor při svém nedávném srpnovém setkání nevzpomněl tohoto muže je také určitá výtka nám katolickým křesťanům, nám biskupům i kardinálům. Zapomínat na bratry, kteří trpí, kteří jsou pronásledováni, je velmi vážné pochybení.“*

Děkuji Vám, přátelé, že se tohoto vážného pochybení nedopouštíte a svou solidaritu s pronásledovanými vyjadřujete svým zájmem, modlitbou i štědrými dary. Děkuji Vám, že posíláte protestní lístky, tentokrát lístek na podporu pákistánských vězňů stíhaných podle zákona o „rouhání“.

Přeji Vám v těchto pohnutých dobách (ekonomická krize, události na Ukrajině, v Arménii, v Íránu....) hojnost božího požehnání.

Monika Kahancová

PS.: V minulém čísle Zpravodaje jsme uvedli chybný (minulý) seznam dárců. Seznam v tomto čísle tedy bude zahrnovat období od dubna do července 2022. Za chybu se omlouváme.

Foto na titulní straně: Jezídé

Arménie: Žádné další genocidy!

První křesťanský národ světa čelí útoku. Svět musí Ázerbájdžán a Turecko zastavit!

13. září 2022 zahájila ázerbájdžánská armáda rozsáhlý útok na území Arménské republiky. Města hluboko v arménském vnitrozemí byla bombardována. Arménská vláda hlásí desítky zabitých vojáků; skutečný počet mrtvých mezi vojáky i civilisty je ale určitě vyšší.

Klášteř z 9. st. na břehu jezera Sevan

Rusko, arménský spojenec, zprostředkovalo křehké příměří, ale vzápětí byly hlášeny nové útoky. Francie předloží situaci v Arménii v Radě bezpečnosti OSN.

Útok je považován za další fázi arménské genocidy. Tento proces byl zahájen na konci 19. století, kdy Osmanská říše zmasakrovala statisíce arménských křesťanů. Vrcholu genocida dosáhla v letech 1915-1923, kdy Osmanské impérium zlikvidovalo křesťanské obyvatelstvo Anatolie a sponzorovalo protiarménské masakry na Kavkaze. V letech 1988-1994 prováděl Ázerbájdžán další etnické čistky arménských křesťanů.

Poslední fází procesu genocidy byl útok Ázerbájdžánu na arménské území Náhorního Karabachu v roce 2020. V této 44denní útočné válce byly zabity tisíce lidí a Ázerbájdžán etnicky vyčistil území, které dobyl, od arménského obyvatelstva. Arménští civilisté zajatí za ázerbájdžánskými liniemi byli uneseni nebo popraveni. Ázerbájdžánský postup pozastavil až zásah ruských mírových sil.

Jak ve válce z roku 2020, tak v aktuální

agresi stojí za Ázerbájdžánem Turecká republika – nástupnický stát Osmanské říše. Současným útokem se proces genocidy poprvé od roku 1920 přesunul na území samotné Arménské republiky. Pokud bude agrese eskalovat, mohla by vést až ke konečnému zániku Arménů v jejich domovině.

Mezinárodní společenství není v této věci bezmocné. Spojené státy, jejich spojenci a Rusko mají na Turecko a Ázerbájdžán významný vliv. Turecko je členem NATO; Ázerbájdžán dostává každý rok přes 100 milionů dolarů vojenské pomoci od Spojených států; Státy NATO se aktivně snaží nahradit ruský dovoz energie dovozem z Ázerbájdžánu; Rusko prodává obrovské množství vojenské techniky do Ázerbájdžánu.

CSI vyzývá Spojené státy, jejich partnery v NATO a Ruskou federaci, aby pozastavily veškerou bezpečnostní spolupráci s Ázerbájdžánem a dokud agrese neskončí přijaly všechna nezbytná omezující opatření.

Vyzýváme Radu bezpečnosti OSN, aby plnila úlohu, pro kterou byla vytvořena, a rázně na tento akt agrese reagovala.

Vyzýváme křesťany a církve v Evropě a ve Spojených státech, aby promluvily a poskytlly pomoc našim arménským bratrům a sestrám v Kristu, kteří čelí dalšímu pokusu o násilnou likvidaci.

„Nevíme, jestli tu budeme i zítra“ - Vardan Tadevosjan, partner CSI v Náhorním Karabachu

Ázerbájdžán zahájil 13. září plnohodnotný vojenský útok na Arménskou republiku. Stovky lidí byly zabity a bomby padají dál.

Na rozdíl od války v roce 2020, kdy Ázerbájdžán zaútočil na nezávislé, ale neuznané arménské území Náhorního Karabachu, útočí nyní Ázerbájdžán na samotnou Arménskou republiku. Pokud bude Arménie poražena, 120 000 arménských křesťanů, kteří žijí na území Náhorního Karabachu (Arcach), bude nuceno opustit své domovy..

O současnou situaci jsme hovořili s naším projektovým partnerem v Náhorním Karabachu Vardanem Tadevosjanem, ředitelem Rehabilitačního centra Lady Cox.

Vardan Tadevosjan

CSI: Vardane, jaká je situace v rehabilitačním centru?

Vardan Tadevosjan: Právě teď moji zaměstnanci Centrum na celý den opustili. Nevědí, zda se budou moci zítra vrátit. Všichni pracují se svými pacienty v klidu a snaží se před nimi nedávat najevo své rozpoložení. Ti ubozí zranění vojáci postižení po poslední válce (podzim 2020) se cítí zbyteční. Manželé, bratři nebo synové mnoha našich zaměstnanců slouží v armádě. Představte si, jak se cítí! Víme, že po těchto dnech bojů k nám dříve či později přijde mnoho nově zra-

něných vojáků, a my se teď modlíme, aby naši chlupci byli „jen“ zranění a ne mrtví.

Máte úkryt, kde jsou pacienti v bezpečí?

Bohužel žádný úkryt nemáme. Naše úřady se o kryty posledních 28 let (1994-2022) nestaraly. Úkryty má jen velmi málo budov. Během války v roce 2020 byli všichni moji zaměstnanci a pacienti bezpečně evakuováni do Arménie. Zůstal jsem zde se dvěma zdravotními sestrami a řidičem. Rozvaželi jsme léky do sklepů, kde se lidé během války ukrývali. Nyní stavíme kryt na dvoře centra. Pevně doufáme, že tuto stavbu dokončíme a budeme mít dostatek místa pro všechny, kteří jsou v Centru. Úkryt bude přístupný i vozíčkářům.

Slyšeli jsme, že zaměstnanci a pacienti rehabilitačního centra mají pochopitelný strach. Co jim říkáte?

Samozřejmě, že se zaměstnanci i pacienti bojí, a bojí se o to víc, že si uvědomují, že nemáme ochranu. Není žádná naděje na pomoc. Chybí spojenecká země, která by nám pomohla. Všichni vidíme situaci v Evropě, válku na Ukrajině. Cítíme, že Ázerbájdžánci využili této příležitosti a vyženou nás z naší vlasti. Kdo si na nás vzpomene? Říkám svým zaměstnancům, aby se modlili a neztráceli naději, že to brzy skončí diplomatickým rozhodnutím. Ale ani tady žádný velký pokrok nevidíme. Pokaždé, když se (arménský premiér) Pašinjan setká s (ázerbájdžánským prezidentem) Alievem, následuje útok. Ázerbájdžánci chtějí Karabach, ale také Sjunik v Arménii a posléze celou Arménii. Nikdy se nezastaví.

Jak je to se zásobováním Karabachu potravinami, vodou a elektřinou? Je stabilní?

Zásobování potravinami je v tuto chvíli dostatečné, ale nevíme, jak to bude v příštích dnech. Ceny potravin stouply jako všude na světě, ale právě teď to ještě není problém. Zásobování vodou a elektřinou je dobré. Zatím.

Očekával někdo v této době útok na Arménii?

Ne, útok na Arménii jsme nečekali. Mysleli jsme si, že brzy dojde k válce, ale že zaútočí na nás v Náhorním Karabachu, ne na Arménii.

Vardan Tadevosjan s klienty Centra

Náhorní Karabach je obklíčen ázerbájdžánskou armádou? Čeho se obáváte?

Cítíme se nechráněni a samozřejmě tušíme, že to pro nás bude velmi těžké období, zejména pokud přijdeme o podporu z Arménie. Jak víte, Arménie možná brzy uzná Náhorní Karabach za součást Ázerbájdžánu. Nee-

xistují slova, která by vysvětlila naše pocity..... Představte si to! Po válce v roce 2020 si připadáme jako ve zlém snu, který překonává ty nejhorší noční můry, které jsme měli před válkou.

Co může CSI a její příznivci v současné době udělat pro vás, pro Centrum a pro lidi v Náhorním Karabachu?

CSI náš projekt po válce podpořila a jsme jí za to velmi vděční. Doufáme, že naše spolupráce bude pokračovat i v budoucnu. Děkujeme vám za vše, co děláte. O budoucnosti ale nemám žádnou představu. Nyní potřebujeme vaše modlitby.

CSI - Rolf Hoeneisen

Pákistán: Noman a Sunny čekají v cele smrti už tři roky

„Jednou týdně jedu čtyři hodiny navštívit syna ve vězení.“ - Rehana Waqas, matka Sunnyho

Pákistánští bratrance Noman Masih a Sunny Waqas jsou obviněni z rouhání. Už tři roky jsou vězněni v cele smrti bahawalpurské věznice. CSI se jim a jejich zoufalým rodinám snaží pomoci.

Sunny Waqas (23) je obviněn z kopírování karikatur proroka Mohameda. Kresby mu poslal jeho bratranec Noman Masih (21) prostřednictvím aplikace WhatsApp. Neznámá osoba to oznámila policii, která následně Sunnyho a Nomana zatkla. Nakonec to byli dva policisté, kteří křesťanské bratrance obvinili z rouhání. Sunny a Noman už tři roky čekají v bahawalpurském vězení na smrt.

CSI se jim snaží pomoci.

Rodiny jsou utrápené a zoufalé

Když se Sunnyho otec Mustaq dozvěděl o zatčení svého syna, byl naprosto šokován. Jeho levá ruka ochrnula a dodnes není plně funkční. Matka Rehana má o Sunnyho velký strach. „Jednou týdně jezdím čtyři hodiny za synem do vězení a vozím mu jídlo. Pak jedu čtyři hodiny zpátky,“ vysvětluje smutně. Rodina je zadlužená a necítí se bezpečně. Sunnyho bratr Rahul raději odešel ze školy ze strachu, aby se nedostal do podobné situace jako jeho bratr. Stejně dopadla i jeho sestra Mehviš. Nomanova rodina na tom není o nic lépe. I ona je zoufalá, vystrašená a žádá o pomoc. Nomanův otec a Sunnyho matka jsou sourozenci.

Noman Masih a Sunny Waqas

Pomoc finanční i právní

Partner CSI Anjum Paul navštívil obě rodiny. CSI je finančně podporuje a podniká právní kroky proti nespravedlivému obvinění. Prezident CSI International Dr. John Eibner napsal dopis pákistánskému ministru spravedlnosti Azamovi Nazeerovi Tárárovi, ve kterém ho žádá, aby jednal v duchu spravedlnosti a náboženské tolerance a zrušil obvinění vznesená proti Sunnymu a Nomanovi. Tato pomoc přináší rodičům obou mladých mužů naději v temné chvíli. Těší je i vědomí, že se za ně ve světě modlí mnoho lidí.

CSI - Rolf Höneisen

Podpořte lístkem, prosím, vězněné křesťany!

Nigérie: Útěk před Boko Haram

„Když jsme běželi o život, můj syn upadl a těžce se zranil.“ - Mary Emanuel, křesťanská uprchlice ze severovýchodní Nigérie

Život Mary Emanuel je poznamenán strachem, úteků a bolestí. Před teroristy z Boko Haram už musela matka čtyř dětí utéct podruhé. Při druhém útěku byl vážně zraněn její syn. Rodina se drží nad vodou v táboře pro vysídlené osoby.

Mary vyrůstala ve vesnici Kuda v severovýchodním státě Adamawa. Pochází z chudých poměrů a nemohla dokončit základní školu. Po svatbě se s manželem přestěhovala do Baga.

Po několika měsících na Baga zaútočili džihádisté z teroristické milice Boko Haram.

Mary s rodinou uprchla do sousední vesnice Wunlari. „Necítili jsme se tam ale dobře. Nikoho jsme neznali a nebyli jsme začleněni do vesnické komunity,“ vysvětluje. Rodina se přestěhovala do Maiduguri, hlavního města severovýchodního státu Borno. Po několika měsících dostali zprávu, že situace v Maryně rodišti, v Kudě, se uklidnila. Rozhodli se tam vrátit a začít znovu.

Po čtyři roky panoval v Kudě relativní klid a bezpečí. Náhle se však objevili bandité z Boko Haram a na křesťanskou vesnici zaútočili. 20 obyvatel zavraždili.

Mary a její rodina museli znovu uprchnout a opět se uchýlili do Maiduguri. „Když jsme běželi o život, jeden z mých synů nešťastně upadl na zem. Do břicha se mu zabodl ostrý

kus dřeva,“ vypráví smutně. Od té doby trpí bolestmi a má vážné problémy s močením: „Můj syn by měl být operován, ale na to nemáme peníze.“

Sama s dětmi

Třicetiletá Mary žije sama se svými dětmi v katolickém uprchlickém táboře v Maiduguri. Je vděčná za potraviny od CSI. V loňském roce se jí dařilo obdělávat malý zeleninový pozemek. Chce se starat o živobytí pro svou rodinu. CSI ji podpoří.

Mary má těžký život. Manžel ji opustil a odešel za prací do metropole Lagos na jihu země. „Už se mi neozval,“ říká s lítostí. Největší starost má ale o zdravotní stav syna, který se zranil. „Doufám, že se mu brzy budou věnovat lékaři.“ CSI má financování operace Maryina syna v plánu.

foto: Mary Emanuel se dvěma ze svých čtyř dětí. Její starší syn (vlevo) trpí od pádu bolestmi břicha

Atentát v jižní Nigérii

Ve městě Owo na jihozápadě země bylo o svatodušní neděli při útoku na katolickou bohoslužbu zabito více než 40 věřících. Více než 60 osob utrpělo zranění, některá vážná. Ve spolupráci s nigerijským biskupem Judem Arogundadem poskytuje CSI nouzovou pomoc pozůstalým a rodinám obětí. Zaměřujeme se především na lékařskou péči.

CSI - Reto Baliarda

Jižní Súdán: Svobodný život po desetiletích ponižování

„Nemohla jsem si odpočinout a neustále jsem byla ponižována.“ - Agei Anyuon, osvobozená otrokyně

Agei Anyuon se chvěla hrůzou, když ji s namířenou střelnou zbraní unášel súdánský bojovník. Dívka musela jako otrokyně snášet nejhorší ponižení. Agei je vděčná, že po letech zotročení může vést nezávislý život.

Agei od svých osmi let žila s rodinou ve vesnici na severozápadě dnešního Jižního Súdánu. Její bezstarostný život se dramaticky změnil, když v roce 1997 na vesnici za bílého dne zaútočily muslimské milice ze severního Súdánu.

Agei a ostatní vesničané se v panice rozběhli do lesa. „Protože střelba ale nebrala konce, utekli jsme do sousední vesnice. Doufali jsme, že tam budeme v bezpečí,“ vysvětluje 32letá žena z Jižního Súdánu. Byla to osudová chyba. Súdánský milicionář na

mířil na vyděšenou dívku zbraň. „Nohy se mi třáslly strachy. Ten muž do mě strčil pistolí a podíval se na mě zlym pohledem.“

Agei byla spolu s dalšími zajatci přepravena do severního Súdánu. Během několika denního pochodu měla neustálý strach o život.

Po příchodu do vesnice Kajeera byla unesená dívka předána do otroctví muslimskému farmáři Mohamedu Abdullahovi. Musela prát prádlo pro jeho širokou rodinu, uklízet dům, nakupovat na trhu a především mlít proso (čirok). „Nemohla jsem si odpočinout a neustále jsem byla ponižována,“ vypráví smutně.

Mladá otrokyně také trpěla hladem. Kromě toho byla nucena přijmout islám a musela podstoupit mrzačení pohlavních orgánů. To ale nebylo vše: Mohamed i jeho syn ji pravidelně znásilňovali. Čtyřikrát porodila dítě, jehož otcem byl Mohamedův syn.

Agei s jediným dítětem, které se jí podařilo odvézt do Jižního Súdánu. Zbýlé tři zůstaly s rodinou jejího bývalého majitele

Po více než 20 letech utpení se Agei na trhu setkala se súdánským osvoboditelem otroků. Ujistil ji, že ji vezme zpět do její vlasti. Slíbil také, že jednání s Mohamedem budou úspěšná.

Osvoboditel pracující pro CSI Agei po desetidenní cestě dopravil v pořádku do Jižního Súdánu. Tam ji přivítala CSI a předala jí startovací tašku, balíček s potravinami a dojnou kozu. „Děkuji Bohu a také lidem z CSI, kteří mi pomohli.“

CSI - Reto Baliarda

Jižní Súdán: CSI poskytuje potraviny

V Jižním Súdánu hrozí hladomor. Projektový manažer CSI Franco Majok proto v červenci zorganizoval velkou operaci potravinové pomoci. Celkem CSI na místě distribuovala přes 200 tun čiroku.

Pandemie Covidu 19 a válka na Ukrajině vedly k celosvětovému růstu cen potravin. V Jižním Súdánu se nyní cena bochníku chleba ztrojnásobila. K nedostatku potravin přispěla i neúroda. Mnoho lidí si proto může dovolit pouze jedno jídlo denně.

Bezprecedentní hlad

„Jižní Súdán dováží většinu potravin ze zahraničí,“ vysvětluje Franco Majok. V posledních letech poskytoval Světový potravinový program OSN (WFP) dostatek prostředků k nasycení nejchudších lidí. Program distribuce potravin byl ale v polovině června 2022 zastaven kvůli nedostatku financí. Poza-

stavení pomoci přišlo pro obyvatele Jižního Súdánu v nejhorší možnou dobu, protože země čelí hrozbě nebývalého hladu. Podle některých odhadů by hladomor mohl postihnout až 1,7 milionu lidí.

„Nejvíce jsou postiženy rodiny v odlehlých oblastech. Pokud žádná pomoc nepřijde, hrozí jim hladovění,“ říká Majok.

Situace je letos obzvláště napjatá, protože v čase setby přišlo sucho. Období dešťů zase přineslo naopak silné záplavy, které velké části úrody zničily.

Distribuce potravin v odlehlých oblastech

Po stažení WFP byla CSI jedinou organizací, která v červenci distribuovala jídlo ve dvou jihosúdánských státech Severní Bahr el-Ghazal a Warrap. V Severním Bahr el-Ghazalu bylo od 21. do 27. července distri-

buováno celkem 145 tun čiroku (druh prosa).

„Rozdali jsme po 25 kg čiroku celkem 5 800 hladovým rodinám,“ říká Majok. „Mnoho lidí v nouzi šlo celé dny do jednoho z distribučních center – i když byli velmi slabí kvůli podvýživě“.

V sousedním Warrapu bylo strádajícímu obyvatelstvu rozděleno 30 tun potravin.

CSI také věnovala potraviny hladovějícím lidem v sousedním Súdánu. V hornaté oblasti Nuba, kde žije mnoho křesťanů a umírněných muslimů, bylo rozdáno 15 tun čiroku. Ve sporné pohraniční oblasti Abyei obdrželi obyvatelé 20 tun čiroku.

Hladký průběh operace

Ačkoliv CSI má v rukou všechna povolení místních úřadů, noci před distribucí jsou pro Franco Majoka bezesné. Zejména má obavy z loupežného přepadení těžce naložených transportních vozů. Je rád, že velká distribuce čiroku proběhla bez problémů a přinesla úlevu tisícům hladovějících lidí.

„Kdo dává, dostává, mnohem víc přijme...“
sv. František z Assisi

Indie: Napadený indický pastor v nemocnici

„Více než 20 let jsme se vzájemně respektovali. Proč na nás najednou útočí?“
- pastor William z Tamilnádu

Ještě bolestnější než zlomená ruka je nenávisť útočníků. Pastor William byl během bohoslužby hinduistickými extremisty zbit tak surově, že musel být hospitalizován.

Triapadesátiletý pastor William vede 22 let sbor svobodné evangelikální církve v jihoindickém státě Tamilnádu. Také on se znepokojením sleduje, jak se hinduistické skupiny v jeho okolí stále více radikalizují.

Přesto tak strašnou událost, ke které došlo 2. července 2022, nečekal. Toho dne sloužil bohoslužbu v okrese Dharmapuri. Do modlitebny náhle vtrhli hinduističtí fanatici a

napadli ho holemi a noži. Pastoru Willihamovi zlomili ruku a způsobili mu středně těžká zranění hlavy. Utrpěl zranění oka.

Policejní síť

Členové církevního sboru, kteří při útoku nebyli zraněni, odvezli zraněného pastora do nejbližší nemocnice. Místní pastorační síť o incidentu informovala partnery CSI. „Snažili jsme se podat stížnost na příslušné policejní stanici. Policisté však odmítli jednat. Místní policie se bohužel často staví na stranu hinduistických útočníků,“ vysvětluje Parul Singh

(jméno bylo změněno), partner CSI. Nyní zvažuje podání stížnosti na nadřízenou policejní stanici.

Psychická zranění

Zdravotní stav pastora Williama se postupně zlepšuje. Děsivý útok se na něm ale podepsal psychicky: „Více než 20 let jsme se vzájemně respektovali. Proč na nás najednou útočí?“ ptá se smutně.

CSI - Reto Baliarda

Indie: Vláda chce zničit náboženskou rozmanitost

„Situace křesťanů je stále nejistější.“ - Parul Singh, partner projektu CSI v Indii

Křesťané v Indii jsou stále častěji pronásledováni státem. Partner CSI Parul Singh říká, že dochází k častějšímu zavírání kostelů. Křesťanství je ohroženo také ve státě Tamilnádu, domově pastora Williama. Naději přináší nově založené pastorační fórum.

CSI: Překvapují vás nábožensky motivované útoky, jako byl ten na pastora Williama?

Parul Singh (jméno bylo změněno): Ne, nenávisť vůči křesťanům dokonce podněcuje indická vládnoucí strana. Oznámila, že chce v Indii potlačit křesťanství a další menšinová náboženství. Dalším znepokojivým zdrojem nebezpečí jsou četná nenávistná videa nezaměstnané hinduistické mládeže, která kolují na sociálních sítích. Brahmani (hinduističtí duchovní) mají rovněž na vymýcení křesťanství zájem.

Je rostoucí radikalismus cítit i v Tamilnádu?

Ano, tam zejména. I v křesťanských vesnicích často vidíte hinduistickou šafránovou vlajku. Pokud ji odstraníte, hrozí vám nebezpečí.

V případě pastora Williama jste se zatím marně snažili podat stížnost na policii.

Ano, bohužel odpovědní policisté se ze své nečinnosti nemusí zodpovídat, nemají se čeho bát. Křesťané jsou totiž zároveň stále více pronásledováni státem. Zejména ko-

vidová krize nahrála protikřesťanským silám, které se snaží udržet kostely zavřené déle než hinduistické chrámy. K tomu je třeba připočítat skutečnost, že křesťané byli často vyloučeni z kovidové pomoci. Nemálo lidí se kvůli tomuto strádání vzdalo své víry. Zároveň prudce vzrostly ceny pronajímaných pozemků, takže mnoho sborů a kostelů muselo ukončit svou činnost.

Jak jste na tento vývoj reagoval?

Kdykoli je to možné, podnikáme v zájmu farností právní kroky. S pomocí CSI jsme mnoha trpícím pastorům nabídli rekvalifikační kurzy - například kurz opravy mobilních telefonů. Ženy se mimo jiné učily vyrábět na prodej mýdlo.

Před lety jste založil pastorační fórum v Tamilnádu. Jak probíhá spolupráce?

Velmi dobře. Právní fórum pro církev v Tamilnádu aktivně pracuje na vytváření sítě pastorů malých venkovských sborů. Do fóra patří 55 pastorů. Z přibližně 5000 místních církevních sborů v Tamilnádu se k síti připojuje stále více lidí. Jsme vděční CSI. Bez její pomoci by toto fórum neexistovalo a pastoři by byli odkázáni sami na sebe. Největší výzvou fóra je v současné době tlak na místní orgány. Účastníme se různých soudních sporů, aby se kostely nemusely zavírat.

Rozhovor: Reto Baliarda

Práce pro křesťany v Indii, zejména v Tamilnádu

Snažíme se ze všech sil zachovat křesťanské dědictví, zejména v Tamilnádu. Indické

křesťanství má kořeny právě v Tamilnádu, protože sem přišel apoštol Tomáš. Křesťanství v Tamilnádu po staletí vzkvétalo, o čemž svědčí mnoho kostelů v Čennaí.

Napadený pastor přemístěn

foto: Pastor Selvaraj s rodinou

V listopadu 2018 navštívili dva pracovníci CSI-Švýcarsko rodinu pastora Selvaraje v Tamilnádu. Žije ve vesnici asi 80 kilometrů jižně od velkoměsta Čennaí, kterou několik měsíců před návštěvou napadli hinduističtí extremisté. Důvodem bylo, že odmítla finančně podpořit hinduistický festival. Rodina se přestěhovala do rodné vesnice a nadále žije ve strachu z nových útoků. Pastor Selvaraj z bezpečnostních důvodů přestěhoval modlitebnu na nové místo na okraji vesnice. Statečná rodina nadále prosí o modlitby. *csi*

foto: Nová modlitebna, kterou pastor Selvaraj postavil na okraji vesnice

Irák: Jezidům se otevírají nové možnosti

„Díky vaší pomoci se mi podařilo proměnit tuto malou místnost v restauraci, moc vám děkuji!“ - Chalíl, jezidský drobný podnikatel

Jezidí se v roce 2014 stali obětí teroru Islámského státu. Muži byli vražděni, ženy a dívky prodávány do otroctví.

CSI ve spolupráci s iráckou partnerskou organizací Chammurapi zahájila projekt na pomoc jezidům při zakládání malých podniků. Vedoucí projektu CSI na Blízkém východě navštívila perspektivní drobné podnikatele v severoiráckém regionu Sindžár.

Slunce vychází nad převážně pustou krajinou. Mosul a Tel Afar, někdejší bašty Islámského státu (IS), jsou již ve zpětném zrcátku. Nalevo od nás kam až oko dohlédne se táhne pohoří Sindžár. Napravo od nás vybílena kostra - masový hrob - jeden z mnoha.

Vzpomínky na rok 2014

Vzduch houstne. Vjíždíme do země genoci-

dy. V mysli se nám vybavuje rok 2014, kdy desítky tisíc jezidů uvízly v pohoří Sindžár bez vody a potravin. Unikli sice před masakry IS a jeho místních spojenců ale trauma z toho, že je všichni opustili zůstává.

Ti, kteří přežili, našli útočiště ve špatně vybavených táborech. Někteří z těch, které bojovníci IS unesli, byli osvobozeni. Tisíce žen a dětí se stále pohřešují.

Jsme na cestě sami. Potkáváme jen vojáky na kontrolních stanovištích a všudypřítomné připomínky na minulé tragédie. V těchto dnech je cizincům vstup do Sindžáru zakázán. Jen zázrakem (a po dlouhém vyjednávání) se nám podařilo získat výjimku.

Smutek a naděje

Naše auto zastavuje na okraji jedné z tuctu umělých vesnic, kam byli jezidové za vlády Saddáma Husajna v 70. a 80. letech minulého století násilně přesídleni. Mladá žena kolem 20 let nás vítá širokým úsměvem a

připomíná nám, proč jsme tady: Ne proto, abychom navštívili mrtvé, ale abychom přinesli naději živým.

Ahlam nás vede do svého obchodu. S nadšením nám ukazuje změny, které provedla od poslední návštěvy naší partnerské organizace pro lidská práva Chammurapi (HHRO). Ve tváři má smutek způsobený strašlivým utrpením, kterým si prošla jako zajatkyň bojovníků IS, ale také odhodlání usilovat o lepší budoucnost pro sebe a mladšího bratra.

Hawiza

Naší další zastávkou je obchod s domácími potřebami, který vede Hawiza, matka dvou dětí. Její manžel zemřel před dvěma lety při nehodě. Stejně jako nedaleký kadeřnický salon paní Ghazal byl i tento obchod přestavěn s pomocí CSI a HHRO. Hawiza i Ghazal mají spoustu nápadů, jak rozšířit své malé podniky. Jejich energie je nakažlivá a brzy se všichni zapojují aby vyzkoušeli umístění police nebo zvěžili, kam umístit zrcadlo.

Ghazal

Chalílova oprávněná hrdost

Pokračujeme dál a setkáváme se s Chalílem, kterého trápí různé zdravotní potíže. Má za sebou velice bolestné chvíle: v roce 2014 IS zavraždil několik členů rodiny tohoto otce dvanácti dětí.

Když se Chalíl dozvěděl o projektu CSI a HHRO pro malé podniky, okamžitě vyhledal místního jezidského šejka a představil mu svůj plán na vybudování vlastní restaurace. Zářící Chalíl nám ukazoval svůj nyní už realizovaný sen: „Díky vaší pomoci se mi podařilo proměnit tuto místnost v restauraci, moc vám děkuji!“ Jeho hostincem se line vůně kuřecího masa. Nakonec nám Chalíl předvádí stránku restaurace na Facebooku: všechny recenze jsou pozitivní a povzbudivé!

Chalíl

Návštěva ve stínu náletů

Na oběd jsme pozváni ke Kajo, třicetileté matce tří dětí. Atmosféra setkání je napjatá, protože Turci pokračují v náletech. Údajně jsou namířeny proti bojovníkům PKK (Kurdská strana práce) a jejich místním spojencům, ale zasahují spíše školy a nemocnice než vojenské cíle. V pozadí běží v televizi zprávy. Na rozdíl od jiných částí Iráku se zde zprávy netýkají války na Ukrajině, ale bezprostředního nebezpečí.

Mnozí z přítomných mužů proti IS bojovali. V boji padl i manžel Kajo. Aby rodinu uživil, založili dva švagři s pomocí CSI a HHRO prosperující lešenářskou firmu. Stejně jako ostatní účastníci projektu jsou rádi, že se konečně mohou postavit na vlastní nohy.

Šejk, který nás doprovází, nám ještě před odjezdem ukazuje nejvýznamnější svatyni v oblasti, mauzoleum šejka Šarafa al-Dína ze 13. století, který do Sindžáru přinesl jezidskou víru.

Zdroj - CSI

Nepál: Vyloučení kvůli víře a postižení

„Jsem nesmírně vděčná, že se mohu stýkat s ostatními křesťany.“ - Nanda z Nepálu, která žije s těžkým zdravotním postižením.

Nanda následkem hadího uštknutí přišla o ruku a manžel se jí kvůli tomu zřekl. Po oznámení své konverze ke křesťanské víře rodině čelila pokusu o vraždu. Přes všechny těžké životní zkoušky Nanda vděčně následuje Krista.

Dětství Nandy, které je nyní 54 let, skončilo velice záhy. Vdala se, když jí bylo pouhých 14 let. O rok později se jí narodilo první dítě. Událost, která se stala před 14 lety, převrátila Nandin život úplně naruby. Jednoho dne šla jako obvykle do džungle sbírat listy na jídlo a uštkl ji jedovatý had. Nanda s rodinou žila v obyčejných chudých podmínkách v odlehlé vesnici Gitama. Kvůli dlouhé cestě do nejbližší nemocnice nebyla její ruka včas ošetřena a musela jí být amputována. Očekávali bychom, že se o ni bude více starat manžel. Ten ji ale vyhodil z domu. Partner CSI Stephen Adhikari (jméno bylo změněno) k tomu říká: „V hinduistické kultuře se často stává, že žena, která již nemůže řádně pracovat kvůli fyzickému omezení, je považována za nepotřebnou a rodina se jí zřekne.“

Žebračka přijatá křesťankou

Od té doby, co byla vyhozena z manželovy rodiny, se Nanda musela živit žebráním. Asi před sedmi lety přišla do Musikot Khalanga (okres Rukum). „Doufala jsem, že v této větší vesnici dostanu více almužen,“ vysvětluje Nanda vedoucímu projektu CSI ze Švýcarska.

Jednoho dne si místní křesťanka všimla, že se Nanda potuluje po městečku a je zcela zanedbaná. Křesťanka byla pohnuta soucitem. Vzala žebračku k sobě domů a láskyplně se o ni starala. „Ze srdce jsem jí děkovala a zároveň jsem se styděla. Byla jsem totiž tak špinavá, že mi ani nebyla vidět kůže,“ vzpomíná čtyřiapadesátiletá žena.

Nepřátelství ze strany rodiny

Nanda byla natolik oslovena láskou a vstřícností, že přijala křesťanskou víru. „Byla jsem ohromená, že se o mě někdo zajímá.“ Plná radosti z nového života se Nanda po několika týdnech vrátila do své rodné vesnice a vyprávěla rodině o své zkušenosti s Bohem. Ale oni na ni jen křičeli, že je blázen a obviňovali ji, že jako křesťanka jí maso krav a dobytka. „Rodina mě bila.“ To nejhorší mělo teprve přijít: V záchvatu vzteku se ji pokusil zabít její vlastní šestnáctiletý syn.

Opakovaně vyobcovaná Nanda se o několik měsíců později pokusila v doprovodu pastora podruhé usmířit se svou rodinou. Manžel i její čtyři děti ji však odmítli se slovy, že už s ní nechťejí mít nic společného.

Život v komunitě

Navzdory všem těžkým ranám osudu, které Nandu postihly, zůstává čtyřiapadesátiletá žena věrná své křesťanské víře. Je ráda, že může žít v malé místnosti v areálu církevní obce v Musikot Khalanga. „Jsem také vděčná, že zde žiji ve společenství s ostatními křesťany.“ Díky podpoře CSI může církev o Nandu pečovat i v budoucnu.

Reto Baliarda - CSI

Londýn: Mezinárodní ministerská konference o svobodě náboženské víry a svědomí - 5.- 6. července 2022

„Geopolitické zájmy jsou přednější než náboženská svoboda“ - Dr. John Eibner

Rozhovor Rolfa Hoeneise s Dr. Johnem Eibnerem, mezinárodním prezidentem CSI

Rolf Hoeneisen: Tématem ministerské konference v Londýně ve dnech 5. a 6. července 2022 byla náboženská svoboda. To Vás jistě těší?

John Eibner: Ministerská konference v Londýně byla součástí série akcí iniciovaných Aliancí za svobodu náboženského vyznání, kterou vede vláda USA. Základy této 36členné „koalice ochotných“ položila Trumpova administrativa v době, kdy byl Mike Pompeo ministrem zahraničí. Sídli na americkém ministerstvu zahraničí a funguje jako jeden z mnoha nástrojů tvůrců zahraniční politiky, kteří sledují národní zájmy. Londýn v tomto ohledu následuje Washington. Iniciativa v oblasti náboženské svobody je nástrojem prezentace globální moci Spojeného království a jeho spojenců, zejména USA. Zvláště patrné to bylo v krátkém poselství ministryně zahraničí Liz Trussově na této akci, jehož ústředním bodem bylo odsouzení ruské invaze na Ukrajinu.

To nezní moc nadšeně? Lze mít cosi proti diskusi o náboženské svobodě?

Nikdo by neměl být v zásadě proti diskusi o náboženské svobodě. Ale skutečné otázky jsou následující: Jaký je charakter a kvalita této diskuse? Je diskuse zaměřena na prosazování náboženské svobody jako základního lidského práva pro všechny, nebo je používána selektivně jako obušek, kterým se mlátí někteří protivníci a nepřátelé, a přitom se šetří nábožensky netolerantní mocnosti, které fungují jako partneři a spojenci? Musíme se podívat na skutečné výsledky diskuse. Mají nějaký význam?

Zvláštní vyslankyně předsedy vlády pro svobodu náboženského vyznání, poslankyně Fiona Bruceová, velmi jasně uvedla, jaká opatření by byla měřítkem úspěchu ministerské konference: „Tato významná konference nebude mít žádný význam, pokud nevyústí ve společné globální kroky k zajištění svobody náboženského vyznání a svědomí na celém světě.“

Jak tedy hodnotíte výsledky?

V prohlášeních předsedy vlády nebo ministra zahraničí na konferenci nebylo nic, co by naznačovalo, že cíle zvláštního vyslance bude dosaženo. Je třeba říci, že Fiona Bruceová je jednou z nejoddanějších členek Dolní sněmovny, která se zasazuje o svobodu náboženského vyznání. Funkce zvláštní vyslankyně však s sebou nese jen malé pravomoci a nepodílí se na formulování zahraniční politiky.

Vypadáte rozčarované

Řekl bych spíše realisticky než rozčarované. „Mluvení“, které nepřináší hmatatelné výsledky, je ve výsledku kontraproduktivní. Londýnský „talkshop“ byl uhlazenou show, která začínala tím, že sbor Občané světa zazpíval píseň z vánoční komedie Sám doma v ukrajinštině. V průběhu programu jeden z účastníků poznamenal: „Připadá mi to jako prostor pro bezpečný „pokec“ ministerstva zahraničí. Není zde prostor pro ostrou diskusi o tom, co se skutečně děje.“ Je to velká škoda, protože v publiku bylo mnoho dobře informovaných, angažovaných a přemýšlivých lidí z celého světa. Kdyby byla konference méně přísně řízená ministerstvem zahraničí, s volnější výměnou názorů mezi státem, skutečnou občanskou společností a oběťmi, mohla být cenným zdrojem informací pro tvůrce politik a ti by mohli lépe sladit politiku Spojeného království s podporou náboženské svobody. Konference ministrů však byla přece jen státem sponzorovanou a organizovanou akcí. Dalo se očekávat, že státní narativy převálcují ušlechtilé úsilí bezmocné zvláštní vyslankyně Spojeného království pro svobodu náboženského vyznání nebo víry, poslankyně Fiony Bruceové.

foto: John Eibner z CSI a baronka Caroline Coxová z HART-UK v Londýně po boku několika odvážných nigerijských přátel: Hassan John, guvernér státu Benue Samuel Ortom a Rev. Dr. Gideon Para-Mallam

Nicméně 30 států podepsalo závěrečný dokument. Tyto vlády v něm mimo jiné slibují, že budou těsněji spolupracovat s odborníky na lidská práva. Co je na tom špatného?

Na tom samozřejmě není nic špatného. Dokument obsahuje srdceryvné fráze, jež jsou ve vládních prohlášeních o náboženské svobodě až příliš časté. K ucelenému politickému prohlášení to má ale velmi daleko. Ani premiér, ani ministr zahraničí žádné nepředložili. Co znamená „užší spolupráce s odborníky na lidská práva“? Jak taková spolupráce, pokud k ní dojde, zlepší osud obětí náboženského pronásledování? Odpovědi na tyto otázky z ministerské konference nepřinesla. Obecný příslib „užší spolupráce s odborníky na lidská práva“ není příliš přesvědčivým výsledkem dvoudenní ministerské konference, v době, kdy náboženské pronásledování v některých částech světa nabývá charakteru genocidy.

CSI chce pomáhat pronásledovaným. Jak účinná může být pomoc, pokud se nezmění politické poměry? Nebylo by účinnější spolupracovat s vládami?

CSI je skutečnou organizací občanské společnosti. Nejsme závislí na vládních prostředcích. Naším mandátem je jednat solidárně s pronásledovanými. Jsou to jejich zájmy, které zásadně určují činnost CSI. To se děje prostřednictvím duchovní a materiální podpory obětem tam, kde existují možnosti přístupu k obětem. CSI tradičně podstupuje určitá rizika, aby získala přístup k obětem, které pronásledující mocnosti a jejich komplicové v mezinárodním společenství odřízli od vnějšího světa. Byly zachráněny životy a otroci byli propuštěni na svobodu, to vše bez zásahu vlády a bez zásadní změny politických poměrů. Tak to pokračuje na mnoha frontách náboženské svobody i dnes.

Avšak CSI také usiluje s využitím svého vlivu o zásadní změny politických podmínek, které pronásledování vyvolávají. CSI v minulosti sehrála ve změně politických poměrů určitou roli.

Můžete uvést nějaké příklady?

Kampaň za náboženskou svobodu ve spolupráci se státy, které jsou členy OBSE, přispěla ke zhroucení militantně ateistického komunismu v Sovětském svazu a jeho východoevropských satelitech. Dále bych uvedl zmaření snah Ázerbájdžánu a Turecka vyhnat arménské křesťany z jejich domovů v Náhorním Karabachu v 90. letech a ukončení džihádu súdánské vlády proti černošským křesťanům, kteří se odmítli podřídit. CSI je ochotna s vládami spolupracovat, pokud vidíme, že podporují náboženskou svobodu. Nebudeme však podporovat politiku, která náboženskou svobodu podkopává a nebudeme mlčet jen proto, že vlády raději mlčí.

Před konferencí CSI požádala britskou ministryni zahraničí, aby vypracovala návrh rezoluce odsuzující hrozivou situaci v Nigérii a nečinnost USA. Jak to dopadlo?

Přesněji řečeno, požádali jsme ministryni zahraničí, aby na ministerské konferenci navrhla rezoluci, která by Nigérii prohlásila co se náboženské svobody týče za „zemi zvláštního zájmu“. Učinili jsme tak ze dvou důvodů: zaprvé kvůli dobře zdokumentovanému, rozsáhlému náboženskému pronásledování v Nigérii, zejména „náboženským čistkám“ křesťanů v centrálním pásu, a zadruhé proto, že ministr zahraničí USA Anthony Blinken v předvečer své návštěvy Abuji, kde loni v listopadu uzavíral obchodní dohody, Nigérii ze seznamu těchto

zemí vyřadil. Šlo o ústupek nigerijským úřadům v době, kdy je nejvyšší prioritou Washington posílit svůj vojenský a ekonomický vliv v zemi. V současnosti totiž roste nejen v Nigérii ekonomický vliv Číny. Ministr zahraničí se na ministerské konferenci rozhodl Nigérii za „zemi zvláštního zájmu“ neoznačit. Je to dobrý příklad celkem běžné praxe, kdy geopolitické zájmy mají větší prioritu než náboženská svoboda.

Ministři tedy dva dny hovořili o ochraně náboženské svobody, aniž by zmínili aktuální ohniska náboženského pronásledování?

Bylo by chybou se domnívat, že ministři strávili dva dny diskusemi o náboženské svobodě. Těch několik duchovně zaměřených se zapojilo krátkým vystoupením a pak zmizeli. V oficiálním programu byla zvláště zdůrazněna některá „horká místa“, například pronásledování muslimských Ujgurů v Číně, muslimských Rohingů v Barmě, křesťanů a všech ostatních věřících v Severní Koreji, různé oběti Islámského státu a jeho odnoží v Sýrii, Iráku a Africe. Mnoha dalším se však dostalo jen malé pozornosti. Nikdo nenaznačil, že Saúdská Arábie, s níž mají Washington a Londýn zvláštní vztahy, je jednou z nejhorších nábožensky represivních diktatur na světě - diktaturou, která financovala šíření wahhábismu (nábožensky netolerantní formy islámu) po celém světě. Joe Biden v nejbližší době odcestuje do Saúdské Arábie v naději, že získá podporu kustoda obou svatých mešit, krále Salmána, a korunního prince Mohammeda bin Salmána v konfliktu Washingtonu s Ruskem. Ministr neupozornil ani na skutečnost, že Washington a Londýn podporují také násilné nestátní džihádisty, kteří jsou využíváni proti nepřátelům a protivníkům. Z ministerské schůzky jste se nemohli dovědět, že desítky tisíc arménských křesťanů byly nedávno vyhnány z vlasti svých předků v Náhorním Karabachu ozbrojenými silami Ázerbájdžanu - přidruženého člena NATO, podporovaného Tureckem - plnoprávným členem NATO. Rostoucí násilné pronásledování křesťanů a muslimů v Indii na pozadí vládní podpory hinduistické nadžazenosti nebylo důležitým bodem diskuse. Náboženské čistky křesťanů v Nigérii byly sice „horkým“ tématem, které se objevilo na některých neoficiálních doprovodných akcích, například na jedné, které se účastnila CSI, ale v oficiálním jednání nebylo zdůrazněno jako téma zvláštního zájmu. Charakter a duch ministerské konference dobře vystihuje oficiální propagační video i závěrečné prohlášení. Nenacházím zde žádná konkrétně označená kritická místa ani ucelené strategie.

Kde v současnosti vidíte nejhorší porušování náboženské svobody?

Severní Korea, Saúdská Arábie, severní a střední Nigérie a další džihádisty ovládané oblasti subsaharské Afriky a Tureckem okupovaná Sýrie.

CSI bude i nadále vyzývat západní vlády, aby lépe prosazovaly náboženskou svobodu. Je nezbytné, aby se zájmy obětí pronásledování staly středem zájmu západních politiků, aby se politici snažili změnit chování pronásledujících mocností. Vzhledem k tomu, že pronásledování kvůli náboženství celosvětově dramaticky roste, je práce CSI důležitější než kdy jindy.

K zamyšlení a modlitbě

„Důvěřuj v Pána a čin dobro, pokojně, věrně v své zemi žij.“ Žalm 37,3

Ukrajina

CSI spolu s místním partnerem Caritas Spes podporuje na Ukrajině několik projektů, které mají dát lidem traumatizovaným válkou naději. Například ve městě Žitomyr bylo zřízeno denní centrum pro děti uprchlíků. V Rativci bylo v rehabilitačním centru dočasně ubytováno asi 30 vysídlených osob z jiných částí země. Mezi těmi, kdo vděčně potřebují přístřeší, jsou i manželé Kovalčukovi (jméno bylo změněno), kteří museli překotně opustit svůj domov s

pětiletým synem a letos narozenými dvojčaty.

foto: Kovalčukovi

Ředitelka rehabilitačního centra Melinda Vetrockiová k podpoře z CSI říká: „Ze srdce vám děkujeme, že na nás myslíte a pomáháte nám!“

Také v Halochu bylo zdravotnické zařízení přeměněno na příjímací středisko pro uprchlé oběti války. Díky štedrým darům může CSI podporovat centrum pro děti se speciálními potřebami v Mukačevu.

Ukrajínští partneři CSI Caritas Spes pomáhají válečným uprchlíkům na místě prakticky nepřetržitě. V Liubaru naši partneři zřídili denní centrum pro děti, které nabízí také doučování. V Konotopu místní církve provozuje aktivity pro traumatizované děti. Kromě toho zde vznikne nové dětské hřiště.

Pokračujeme v modlitbách za mír na Ukrajině.

Sýrie

Partnerka CSI, sestra Marie-Rose, pomáhá ve své vlasti také mladým lidem, kteří se dostali do konfliktu se zákonem. Spolu s týmem 16 odborníků nedávno navštívila intervenční centrum Kodsayya v Damašku, kde si trest odpykává více než 130 mladých delikventů. „Nechci zastírat, že jsem se konfrontace s mladými lidmi obávala,“ řekla.

Mladí lidé se programu, který připravil tým sestry Marie-Rose s nadšením účastnili. Mezi účastníky byl i třináctiletý Salman. Za mřížemi stráví osm měsíců, protože při vzájemné potyčce zranil nožem svého kamaráda. Skutky, za které jsou mladí lidé trestáni jsou velice rozmanité.

Sestra Marie-Rose se svými dobrovolníky a spolupracovníky

Program začal společným zpěvem písní, pak se po skupinkách vydali na hřiště.

Při odchodu z intervenčního centra se na sestru Marii-Rose a její tým mladí lidé obraceli s dotazem, kdy se zase vrátí? „Měla jsem ze setkání obavy, ale samotný průběh setkání byl pro mě velkou radostí,“ říká dlouholetá partnerka CSI v Sýrii a dodává: „Určitě jsme zde nebyli naposledy“. Modleme se, aby měli mladí lidé po odpykání trestu budoucnost.

Zeina Shaheen, externí pracovnice CSI

Nigérie

nad loktem. Modleme se za malého sirotka Davida, který byl operován a zotavuje se v nemocnici.

csi

Švýcarsko/Itálie

Kurt Koch, Angelique Gourlay a John Eibner

pro nás výzvou, abychom žili v solidaritě s trpícími bratry a sestrami ve víře.

csi

Švýcarský kardinál Kurt Koch je předsedou Papežské rady pro podporu jednoty křesťanů. Nedávno navštívil Kurta Kocha v Římě John Eibner, prezident CSI. Ve společném rozhovoru kardinál zdůraznil: „Křesťané různých tradic jsou dnes pronásledováni jen proto, že jsou křesťany, nikoli proto, že jsou katolíky, pravoslavnými nebo protestanty. Krev mučedníků nás všechny spojuje.“ Pronásledování křesťanů v dnešním světě je

Vietnam

V provincii Nghe An, rodišti bývalého prezidenta a revolučního vůdce Ho Či Mina, dochází k závažnému porušování náboženské svobody. Úředníci se netají tím, že vytvářejí „zóny bez křesťanů“, což je federálními úřady povoleno. Místní úřady vyvíjejí silný nátlak na vesničany a rodiny, aby křesťany, z nichž mnozí pocházejí z etnické skupiny Hmong, vystěhovali z domovů. Někteří z nich byli násilně odděleni od svých rodin a zbaveni majetku, protože neodvolali svou víru v Krista. Rodina Sua je jednou z těch, která zažila tvrdou diskriminaci. Úřady odmítly zaregistrovat její dítě a nemocnice Ky Son odmítla dítě ošetřit s odůvodněním, že křesťané nemají nárok na státní pomoc. Když se manželé Sua odmítli vzdát své víry, byl jim zabaven dobytek.

Modleme se za pronásledovanou rodinu a za respektování náboženské svobody ve Vietnamu.

msn

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

Srdečné díky těm, kteří přispěli v období od 1.4.2022 do 31.7.2022

Mgr. Adlt Miroslav, Bajajová Marie, Bartoš Ladislav, Běhanová Ludmila, Benda Jan, Ing Beneš Karel, Dr Beránek Alois, Bezděk Jan, Biernát Josef, Bittner Josef, Blahuta Jan, Blechová Marie, Boháč Jaroslav, Boráková Zdenka, Breindl Barbara, Brich Václav, Brúna František, Burget Radek, Bušková Milada, Cabejšková Horká Marie, Cieslar Jan, Mgr. Čaňo Miroslav, Čekovská Ludmila, Mgr. Černá Iveta, Daňková Eliška, Dempsey Anna, Ing Dlouhá Nicole, P. Dobeš Jiří, Doležel Radek, Mgr Doležel Karel, Dostalíkovi Ladislav a Libuše, Drbálková Jana, Droppa Damian, DiS, Droppa Ondrej, Duba Roman, Dubnická Marie, Mgr. Dubský Zdeněk, Ducháč Tomáš a Kristýna, Ing Durna Petr, Eliáš Petr, Mgr Erhartová Jitka, Exner Karel, Ing Fajmon Vladimír, Sbor ČCE Aš, Sbor ČCE Chrást, Ing Fellner David, Felner František, Fenclová Magdalena, Fialová Anna, Frolková Noela, Fujáková Růžena, Geržová Jana, Gleisner Karel, Gorniak Barbara, Hana a JUDr František Borkovi, Mgr Hanák Martin, Hanousková Eliška, Hanušová Marie, Harsová Marie, Hašková Dominika, Havlíček Jan, Herynková Miloslava, Hofman František, Holečková Běla, Ing Holub Vítězslav CSc, Holý Václav, Hošková Ludmila, Ing Huková Růžena, Hurbiš Josef, Chalupický Daniel, Ing Chalupník Pavel, Chalupski Michal, Chvatíková Jiřina, Jaceník Ján, Jágrová Ludmila, Jakešová Věra, Jandáček Milan, Janoušek Martin, Jansa Petr, Jargus Jan, Jargusová Anďela, Jebousek Josef, Jelínek Severín, Jelínková Vlasta, Jendrichovský Ján, MUDr Jiříčková Barbora, Jónová Veronika, Joudal Karel, Kahancová Karolina, Kantor Milan, Mgr Karasz Martin, Mgr Kaška Pavel, Kelnar Pavel, Ing Klapcová Maria, Koláčková Miroslava, Kolářová Hana, Kongregace Sester Nejsvětější svátosti České Budějovice, P. Kopecký Josef SDB, MUDr Kopečná Eva, Mgr Kopečná Monika PhD, Mgr Kopečný Vojtěch, Kopřiva Otakar, Kosařová Eliška, Kostrubová Jana, Kotrncová Jaroslava, Paed Dr Kotyza Karel, Kovarik Robert, Kovář František, Kovář Jan, P. Mgr Krajewski Michal Stanislaw, Kraus Milan, MUDr Krejčířová Danuše, Krejčová Jana, Kudla Martin, Kůla Jiří, Kuráň Zdeněk, Kvapil Martin, Lazebníček Lukáš, Ličman Jan, Liška Jiří, Liška Václav, Ing Loub Josef, Macek Viktor, Ing Macíčkovi David

a Petra, Machovský Miroslav, PhDr. Mančalová Jana, manželé Kulíhovi, Marková Jana, PhDr Martinková Ludmila, Matušáková Vlasta, Matušů Marie, Michal Stanislaw Krajewski., Michalcová Jitka, Michalová Olga, Michl Jindřich, Mikulášková Jaroslava, Miškovská Eugenie, Mrázková Jana, Mrázová Ludmila, Mrkva Karel, Ing Navrátilová Lenka, Nečadva Václav, Mgr Nedvědová Marie, Mgr Neudert Jan, Neužil Jan, Neužilová Vítězslava, Nováková Daniela, Nováková Veronika, Mgr Okamura Hayato, Pálek Jaroslav, Mgr Papicová Ludmila, Pardubická Amálie, Pašková Ludmila, Pavelková Eva, Pešek Václav, Petřina Milan, Podestátová Jaroslava, Pohunková Miroslava, P. Mgr Poláček Bohumil, PhDr Poláková Jolana, Pomkla Petr, Bc Pořízek Miroslav, Pravoslavná církevní obec v Jeseníku, Procházka Vít, Provazník Jiří, Ptáček Bořivoj, Radíkovská Marie, Raszyková Ludmila, Regner Otakar, Rybářová Jana, Ryšavý Jaroslav, Řičánková Blanka, P. Říha František, Řihák Hynek, Řihák Lubomír, Řk farnost Roudnice n. L., Řk farnost Hrob, Samková Hana, Sarofin Andrej, Sarofinová Ludmila, Saska Tomáš, Sedlák Josef, rodina Sedmíkova, Sekyrka Michael, Sekyrková Lenka, MUDr Skovajsa Petr, Slámová Eva, Slánský Stanislaw, P. Smolen Štěpán, Smutný Josef, Sobek Oldřich, Soběslavová Hana, Sojka Bohumír, Sommerová Marie, Stillová Ludmila, Stoklásek Josef, Straková Mária, Střeštilk Vítězslav, Svobodová Drahomíra, Svrčina Miroslav, Synek Luděk, Synková Marie, Šauerová Martina, Ševčíková Olga, P.Mgr Šich Josef, Mgr Šimečková Andrea, Široká Silvie, Ing Škarek Jan, Ing Škorpíková Radislava, Špačková Felicitas, Mgr Šplouchal Jan, Štajnar Metoděj, Šťastný Jakub, Štelclová Anežka, Ing Štěpánek Pavel, Štván Jaromír, Thomas Dominik, Ing Tichý Borek, Tobola Petr, Mgr Tomášková Veronika, Tomečková Markéta, Tylová Marie, Uhlík Václav, Uhlík Václav, Ing Urubová Stanislava, Utíkalová Marie, Václavík Jan, Vachek Pavel, Vala Radek, Valerovi Tomáš a Renata, Valová Jana, Vančíkovi Alois a Jaroslava, Váňová Veronika, Vávrová Jarmila, Večeřová Jiřina, Vejtasová Jana, Veselá Jitka, Vintř Josef, Vítová Marie, Vítovi Zdeněk a Pavlína, P. Mgr Vlček Josef, Voláková Drahomíra, Vondrák Luděk, sestry Voršílky Praha, Vrbenský Pavel, PhDr Weinberger Jan, Záleský Pavel, Ing Záleský Jaroslav a Jitka, Zámečník Karel, Zborož Josef, Ing Zeman Václav, Zieglerová Marie, Žáková Marie, Ing arch Žalud Stanislav, Žárská Marie, Železná Marta, Ing Žingor Daniel, Žlebek Jiří...

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

CZECH REPUBLIC

OP

2019/05333

Zpravodaj CSI je adresátům zaslán s jejich souhlasem a adresy v žádném případě neposkytujeme třetím osobám.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

Tel: 491 470 084

737 852 903 T-Mobile

e-mail: csi.czechrepublic@gmail.com

Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:

Česká republika

ČSOB Československá obchodní banka

č.ú. 0278125043 / 0300

Slovenská republika

Prima banka

č.ú. 837 035 3002/5600

IBAN: SK75 5600 0000 0083 7035 3002

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídá Ing. Monika Kahancová.

MK ČR E 12619

Tisk - Tiskárna Smola

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.